

til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jfr. nedenfor.

Det bemærkes, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Østrig, skal der være hjemmel til dette såvel i den interne danske skattelovgivning som i overenskomsten. Selv om Danmark efter overenskomsten har beskatningsretten til en bestemt type indkomst, sker der kun beskatning af denne indkomst i det omfang, der er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Udover bestemmelserne om fordeling af beskatningsretten har overenskomsten en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 24). Den såkaldte *metodebestemmelse* angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstat), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i overenskomsten. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomsten ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst.

Lempelsesmetoden er for Danmarks vedkommende *credit-metoden*. Denne metode medfører for en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark med indkomst fra Østrig, at hvis dette land efter overenskomsten kan beskatte indkomsten, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den betalte østrigske skat. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jfr. ligningslovens § 33.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 26). For det første angår bestemmelsen tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. Bestemmelsen giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i den konkrete sag. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Endvidere har dobbeltbeskatningsoverenskomsten en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 27). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de østrigske skattemyndigheder til brug ved østrigsk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Østrig sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende disse oplysninger ved skatteligningen her i landet.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 25), om diplomater (artikel 28), om muligheden for at udvide overenskomsten til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland (artikel 29) samt endelig om ikrafttrædelse og opsigelse af overenskomsten (artikel 30 og 31).

Den ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, som er forhandlet i 1997, følger i vidt omfang den model til dobbeltbeskatningsoverenskomster, som var udarbejdet i OECD-regi. OECD-modellen, som hele tiden opdateres, ligger også til grund for det danske forhandlingsoplæg. Modellen er dog på ingen måde bindende for de stater, der er medlem af OECD. I praksis ses mange afvigelser fra modellen i de overenskomster, som de forskellige stater har indgået.

Det er aftalt i en protokol til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, at den som udgangspunkt skal fortolkes i overensstemmelse med OECD-modellens bemærkninger til fortolkning af modellens artikler.

3. Ændringer i forhold til den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst

De vigtigste ændringer i forhold til den gældende overenskomst vedrører beskatningsretten til pension og metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning.

Efter den gældende overenskomst kan social pension (og andre sociale ydelser) samt tjenestemandspension beskattes i den stat, hvorfra den udbetales. Andre pensioner m.v., herunder udbetalinger fra private pensionsordninger, kan kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende.

Den ny overenskomst medfører som udgangspunkt, at alle pensioner kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales. Der sker i princippet ingen ændringer for social pension (og andre sociale ydelser) samt tjenestemandspensioner. Andre pensioner m.v. - dvs. i praksis især privat pension - kan i fremtiden beskattes i den stat, hvorfra de betales, når modtageren tidligere har været hjemmehørende i denne stat.